Republica Moldova
Judecătoria Ungheni

Dosarul nr. 2-951/2025
Nr. PIGD 2-25045686-51-2-04042025

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
16 martie 2026

Completul de judecată, în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată de bază depusă de către
Reclamantul Alina Pîntea (IDNP *****), reprezentată de avocatul în bază de contract Tatiana Roibu, (mandat Seria MA, nr. 2274808, din 27.03.2025)
Împotriva
Pârâtului Cornel Pîntea (IDNP *****
Obiectul litigiului desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor
Cu participarea
Autorității publice Structura teritorială de asistență socială Nisporeni

Partea descriptivă a Hotărârii

1. Poziția expusă în acțiunea reclamantei

Reclamanta Alina Pîntea a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Pîntea Cornel, solicitând desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor după divorț cu mama.

În motivarea acțiunii, reclamanta afirmă că căsătoria dintre ea și pârât a fost înregistrată la data de 28.03.2024 la Primăria comunei Bărboieni, raionul Nisporeni, cu nr. 1. Reclamanta susține că din relația părților s-a născut copilul minor comun Pîntea *****, la *****.

Reclamanta susține că l-a cunoscut pe pârât la vârsta de 17 ani, iar după atingerea majoratului au conviețuit împreună, periodic, în casele părinților ambelor părți. Reclamanta consideră că, fiind de o vârstă fragedă, și-a pus mari speranțe în această relație, având încredere în profunzimea sentimentelor reciproce, însă, pe parcurs, s-au evidențiat aspecte în comportamentul pârâtului care au determinat-o să fie mai confuză și neîncrezătoare în privința creării unei familii armonioase și fericite.

Reclamanta susține că în familie au devenit tot mai frecvente certurile, neînțelegerile și jignirile, că nu este respectată de soț și că i se reproșează permanent, în mod absolut neîntemeiat, infidelitate și comportament neadecvat. De asemenea, reclamanta susține că pârâtul este foarte gelos și provoacă scandaluri sistematice.

Reclamanta mai afirmă că de circa 8 luni soții s-au separat în fapt, pârâtul fiind plecat la muncă peste hotarele țării, iar ea locuind împreună cu fiica în casa părinților săi. Reclamanta consideră că atmosfera tensionată din familie i-a consumat pe ambii soți și că, inițial, inițiativa divorțului a venit chiar din partea pârâtului, care a îndemnat-o să întreprindă toate demersurile necesare în acest sens. Reclamanta susține însă că, în prezent, pârâtul nu a dat curs propunerii sale de a divorța pe cale administrativă.

Reclamanta consideră că este decisă în mod irevocabil să desfacă căsătoria și este sigură că orice încercare a pârâtului de a remedia relația nu va avea sorți de izbândă.

Referitor la cererea privind stabilirea domiciliului copilului minor, reclamanta susține că aceasta corespunde interesului superior al copilului, invocând în acest sens: atașamentul și dependența psiho-emoțională a copilului față de mamă, faptul că nu au fost niciodată separați, disponibilitatea mamei de a-i acorda îngrijire, personalitatea acesteia, precum și condițiile adecvate de trai în casa părintească a reclamantei. Reclamanta precizează că chestiunea pensiei de întreținere nu face obiectul prezentei acțiuni, întrucât pârâtul își îndeplinește deocamdată obligațiile părintești, se interesează de copil și efectuează remitențe bănești.

2. Pârâtul Cornel Pîntea a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a comunicat instanței că se află la muncă în Germania în scopul întreținerii familiei și a copilului minor comun. Pârâtul susține că certurile în cuplu au apărut după plecarea sa peste hotare și că unul dintre motivele acestora îl constituie refuzul reclamantei de a-i permite să comunice cu copilul minor prin mijloacele de comunicare informaționale.

Pârâtul afirmă că, în fond, este de acord cu desfacerea căsătoriei în cazul în care reclamanta își va menține solicitarea, însă solicită instanței acordarea unui termen de împăcare pentru încercarea soluționării conflictelor în scopul păstrării familiei. Pârâtul consideră că, în situația în care în termenul acordat părțile nu vor ajunge la un numitor comun, va recunoaște acțiunea înaintată de reclamantă.

Pârâtul susține că, în vederea respectării drepturilor sale părintești și în interesul superior al copilului, a înaintat reclamantei o propunere privind stabilirea graficului de întrevedere cu copilul minor, negocierile soldându-se cu succes, părțile semnând în acest sens un acord. Pârâtul afirmă că dorește să fie prezent în viața copilului și să mențină contactul și relația cu acesta.

Invocând prevederile art. 58 din Codul familiei al Republicii Moldova privind egalitatea drepturilor și obligațiilor părinților față de copii, precum și ale art. 64 din același cod privind dreptul părintelui separat la contact cu copilul, pârâtul consideră că interzicerea comunicării copilului cu unul dintre părinți contravine interesului superior al copilului și drepturilor părintești.

În temeiul art. 37 alin. (4) din Codul familiei al Republicii Moldova, pârâtul solicită instanței acordarea unui termen de împăcare de la o lună la 6 luni, în vederea clarificării posibilității păstrării familiei.

3. Poziția părților expusă în ședința de judecată

3.1. Reclamanta Alina Pîntea, în ședința de judecată nu a fost prezentă, interesele au fost reprezentate de avocat.

3.2. **Explicațiile reprezentantului reclamantei, avocatul Tatiana Roibu**: a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între reclamanta Alina Pîntea și pârâtul Cornel Pîntea.

De asemenea, a solicitat ca în dispozitivul hotărârii să se menționeze că, după desfacerea căsătoriei, reclamanta își va păstra numele de familie „Pîntea”, conform opțiunii exprimate și prevederilor legale aplicabile.

A precizat că situația familială care a determinat înaintarea acțiunii nu s-a modificat. Pârâtul se află peste hotarele țării și comunică cu familia preponderent prin telefon. Între pârât și copil există un program de comunicare la distanță, prin mijloace electronice.

A mai menționat că, în săptămâna precedentă ședinței de judecată, pârâtul a contactat-o telefonic pe reclamantă și a întrebat-o dacă își menține poziția exprimată în cererea de chemare

în judecată, iar aceasta i-a comunicat că o susține în continuare. Pârâtul a înțeles că reclamanta nu și-a schimbat poziția, fapt ce ar putea explica neprezentarea sa la ședința de judecată.

Totodată, indică că între părți nu există litigii cu privire la partajarea bunurilor comune.

În ceea ce privește pensia de întreținere pentru copil, reclamanta nu solicită examinarea acestui aspect, întrucât pârâtul contribuie benevol și constant la întreținerea financiară a copilului.

3.3. **Pârâtul Cornel Pîntea** în ședința de judecată nu s-a prezentat, motivul neprezentării nu l-a comunicat.

3.4. **Reprezentantul pârâtului, avocatul Svetlana Onici**, în ședința de judecată nu s-a prezentat, motivul neprezentării nu l-a comunicat.

3.5. **Reprezentantul Structurii teritoriale de asistență socială (în continuare STAS) Nisporeni Nisporeni,** în ședința de judecată nu s-a prezentat, a solicitat examinarea în lipsă.

Partea motivată a Hotărârii

4. Desfășurarea procesului și acțiunile procesuale întreprinse de instanță

Cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 02.04.2025 și acceptată spre examinare prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10.04.2025.

La data de 22.07.2025, pârâtul Cornel Pîntea, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Svetlana Onici, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat, în temeiul art. 37 alin. (4) din Codul familiei, acordarea unui termen de împăcare de la o lună la 6 luni, în vederea clarificării posibilității păstrării familiei.

Prin încheierea din 29.07.2025, cauza a fost fixată pentru ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare la data de 08.10.2025, dată la care urma a fi pusă în discuția părților și cererea pârâtului privind acordarea termenului de împăcare.

În ședința din 08.10.2025 s-a prezentat reprezentantul reclamantei, avocatul Tatiana Roibu, care a comunicat instanței că părțile nu s-au împăcat și că nu există perspective de reconciliere. Pârâtul și reprezentantul acestuia, deși înștiințați legal despre locul, data și ora ședinței, nu s-au prezentat pentru a susține cererea formulată prin referință. Cu toate acestea, dând curs solicitării pârâtului și în scopul verificării posibilității reale de restabilire a relațiilor de familie, instanța a admis, prin încheiere protocolară, cererea privind acordarea termenului de împăcare, stabilind următoarea ședință pentru data de 11.12.2025.

În ședința din 11.12.2025 pârâtul și reprezentantul acestuia nu s-au prezentat, reprezentantul solicitând amânarea examinării cauzei. Cererea a fost admisă, examinarea cauzei fiind amânată pentru data de 16.03.2026.

La data de 16.03.2026 pârâtul și reprezentantul său nu s-au prezentat repetat, nu au comunicat motivele neprezentării, nu au prezentat probe și nu au formulat cereri.

Instanța constată că pârâtul Cornel Pîntea a fost reprezentat în proces de avocatul Svetlana Onici, care a depus referință la 22.07.2025 și a formulat cerere de amânare la 11.12.2025, împrejurări din care rezultă cunoașterea neîndoielnică de către pârât a existenței procesului și a obiectului acestuia. Potrivit art. 105 alin. (5) din Codul de procedură civilă, *dacă părțile și alți participanți la proces sunt reprezentați de avocați, citațiile și înștiințările se expediază la sediul avocaților, recepționarea acestora înlăturând orice viciu de citare a participanților, iar citațiile și înștiințările expediate reprezentanților la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate de către părți și alți participanți la proces*. Totodată, conform art. 102 alin. (4^1) din același cod, *participanții la proces înștiințați în*

mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

În aceste condiții, constatând că pârâtul a fost legal înștiințat, nu s-a prezentat în judecată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța a examinat cauza în lipsa acestuia, în temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

5. Legislația pertinentă și aprecierea probelor

Art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că*, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă al RM*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

La soluționarea cauzei, instanța a cercetat următoarele probe: cererea de chemare în judecată; certificatul de căsătorie seria CS-V nr. 1723342; certificatul de naștere al copilului minor ***** Pîntea (f.d. 9), părțile fiind indicate în calitate de părinți ai copilului; referința pârâtului din 22.07.2025 (f.d. 26); răspunsul Inspectoratului de Poliție Ungheni din 28.03.2025 (f.d. 39); avizul STAS Nisporeni nr. 756 din 02.06.2025 (f.d. 15); acordul părților privind programul de întrevedere a tatălui cu copilul minor (f.d. 37, 38).

6. Referitor la cerința privind desfacerea căsătoriei

6.1. În ședința de judecată s-a constatat că la data de 28 martie 2024, la Primăria comunei Bărboieni, raionul Nisporeni, între Cornel Pîntea și Alina Pîntea (Chirtoacă, numele de familie până la căsătorie) a fost încheiată căsătoria, înregistrată în registrul actelor de stare civilă cu nr. 1, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria CS-V nr. 1723342.

Din relația părților s-a născut copilul minor comun ***** Pîntea la data de *****, paternitatea fiind recunoscută de pârât anterior încheierii căsătoriei, în condițiile art. 47 alin. (5) din Codul familiei.

Potrivit art. 37 alin. (1) din Codul familiei, *dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora ori în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească*. Potrivit art. 36 alin. (1) din același cod, *desfacerea căsătoriei la organul de stare civilă este posibilă doar în baza acordului comun al soților și numai în cazurile în care între aceştia nu există neînțelegeri referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, la întreținerea, educația și domiciliul copiilor minori*.

În prezenta cauză niciuna dintre aceste condiții nu este întrunită. Astfel, între soți nu a existat un acord cu privire la desfacerea căsătoriei — reclamanta a arătat că i-a propus pârâtului desfacerea căsătoriei pe cale administrativă, însă acesta nu a dat curs propunerii, iar prin referința depusă la 22.07.2025 pârâtul a solicitat expres acordarea unui termen de împăcare în vederea păstrării familiei, ceea ce echivalează cu lipsa acordului său la divorț. Totodată, între părți nu a existat nici un acord cu privire la domiciliul copilului minor comun, această chestiune formând obiectul unei cerințe distincte a acțiunii.

Prin urmare, desfacerea căsătoriei nu putea fi realizată la organul de stare civilă, fiind de competența instanței judecătorești, conform art. 37 alin. (1) din Codul familiei.

6.2. Conform art. 2 alin. (3) din Codul familiei, *relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu principiile monogamiei, căsătoriei liber consimțite între bărbat și femeie, egalității în drepturi a soților în familie, sprijinului reciproc moral și material, fidelității conjugale, priorității educației copilului în familie, manifestării grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori ai familiei, precum și al soluționării pe cale amiabilă a tuturor problemelor vieții familiale*.

Potrivit art. 16 alin. (4) din Codul familiei, r*elațiile dintre soți se bazează pe stimă și ajutor reciproc, pe obligații comune de întreținere a familiei, de îngrijire și educație a copiilor*, iar conform art. 18 alin. (2) din același cod, *soții își datorează reciproc sprijin moral și fidelitate conjugală*.

În conformitate cu art. 37 alin. (3) din Codul familiei*, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile*.

6.3. Raportând aceste norme la circumstanțele cauzei, instanța constată că relațiile de familie dintre soții Pîntea sunt definitiv și iremediabil destrămate.

Astfel, s-a stabilit că soții sunt separați în fapt de o perioadă îndelungată, pârâtul aflându-se la muncă în Germania, iar reclamanta locuind împreună cu copilul minor în casa părinților săi, în satul Păduceni, raionul Nisporeni. Comunicarea dintre soți este redusă la discuții ocazionale prin telefon, între aceștia nemaiexistând o comunitate de viață specifică relațiilor conjugale — nici comunitate de locuință, nici comunitate spirituală sau materială. Din explicațiile reprezentantului reclamantei rezultă că situația care a determinat înaintarea acțiunii nu s-a modificat pe parcursul întregii perioade de examinare a cauzei, iar reclamanta își menține ferm și neechivoc intenția de a desface căsătoria.

Instanța reține că esența căsătoriei constă în existența unor relații bazate pe respect reciproc, sprijin moral și material, încredere, afecțiune, conviețuire și voința comună a soților de a întemeia și menține o familie. Din probele administrate rezultă că aceste elemente fundamentale nu mai caracterizează raporturile dintre părți, căsătoria fiind menținută doar sub aspect formal. Menținerea acesteia în lipsa unei comunități de viață și a voinței comune de a continua relațiile familiale ar reprezenta o simplă situație juridică lipsită de conținut real, contrară atât scopului instituției căsătoriei, cât și intereselor părților.

6.4. Instanța a examinat și susținerile pârâtului expuse prin referință, potrivit cărora neînțelegerile dintre soți ar fi apărut abia după plecarea sa peste hotarele țării și s-ar reduce, în esență, la refuzul reclamantei de a-i permite să comunice cu copilul minor prin mijloace de comunicare informaționale.

Aceste susțineri nu se confirmă. Din răspunsul Inspectoratului de Poliție Ungheni din 28.03.2025, anexat la fila 39 din dosar, rezultă că, anterior intentării prezentei acțiuni, organul de poliție a fost sesizat de reclamantă cu privire la comportamentul pârâtului față de aceasta și a constatat că în acțiunile lui Pîntea Cornel se întrunesc elementele constitutive ale faptei prevăzute de art. 69 alin. (1) din Codul contravențional, fiind întocmit la aceeași dată un proces-verbal cu privire la contravenție. Împrejurarea confirmă susținerile reclamantei privind existența unor conflicte anterioare între soți, care depășesc cadrul unor simple divergențe referitoare la exercitarea drepturilor părintești, și atestă gradul avansat de deteriorare a relațiilor dintre aceștia.

Totodată, instanța reține că împrejurările invocate de pârât în susținerea dorinței de păstrare a familiei vizează, în esență, raporturile sale cu copilul minor, iar nu raporturile conjugale

propriu-zise. De altfel, acest aspect a fost soluționat pe cale amiabilă, părțile convenind asupra unui program de întrevedere a tatălui cu copilul, fapt confirmat atât de pârât prin referință, cât și de reprezentantul reclamantei în ședința de judecată, care a arătat că între pârât și copil există un program de comunicare la distanță, prin mijloace electronice.

6.5. Instanța precizează că, potrivit art. 37 alin. (3) din Codul familiei, unicul criteriu legal al desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească îl constituie imposibilitatea conviețuirii soților și a păstrării familiei în continuare, legea nefăcând din stabilirea culpei vreunuia dintre soți o condiție a admiterii acțiunii. Prin urmare, susținerile reciproce ale părților privind cauzele conflictului nu prezintă relevanță decisivă, fiind avute în vedere doar în măsura în care atestă gradul de deteriorare a relațiilor de familie.

6.6. Cu privire la cererea pârâtului de acordare a unui termen de împăcare.

Potrivit art. 37 alin. (4) din Codul familiei, *dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soți nu-și dă acordul la divorț, instanța judecătorească va amâna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepția cauzelor de divorț pornite pe motivul violenței în familie confirmate prin probe*. Conform art. 37 alin. (5) din același cod, *dacă măsurile de împăcare nu au dat efecte și soții continuă să insiste asupra divorțului, instanța judecătorească va satisface cererea respectivă*.

Instanța reține că cererea pârâtului, formulată prin referința din 22.07.2025, a fost pusă în discuția părților în ședința din 08.10.2025 și a fost admisă, dispunându-se amânarea examinării cauzei pentru data de 11.12.2025. Termenul de împăcare astfel acordat se încadrează în limitele prevăzute de art. 37 alin. (4) din Codul familiei. Se reține, în context, că fapta constatată prin actul de la fila 39 din dosar nu a fost calificată drept violență în familie, motiv pentru care nu a devenit incidentă excepția prevăzută de norma citată, termenul de împăcare fiind acordat pârâtului conform solicitării sale. Ulterior, la cererea reprezentantului pârâtului, examinarea cauzei a fost amânată suplimentar pentru data de 16.03.2026.

În consecință, de la data acordării termenului de împăcare — 08.10.2025 — și până la data pronunțării hotărârii — 16.03.2026 — pârâtul a dispus de un interval de peste cinci luni pentru a-și realiza intenția declarată de păstrare a familiei, interval apropiat de durata maximă a termenului de împăcare prevăzut de lege. Raportat la data la care pârâtul și-a formulat cererea, 22.07.2025, intervalul este de aproape opt luni, iar raportat la data intentării acțiunii, 02.04.2025, cauza s-a aflat pe rolul instanței aproape douăsprezece luni.

Instanța constată însă că, în tot acest interval, pârâtul nu a întreprins nicio măsură concretă în vederea reconcilierii și nu a prezentat instanței vreo probă ori susținere din care să rezulte o schimbare a situației de fapt. Deși a solicitat el însuși acordarea termenului de împăcare, pârâtul nu s-a prezentat la niciuna dintre ședințele din 08.10.2025, 11.12.2025 și 16.03.2026, iar la ultima dintre acestea nu a comunicat nici măcar motivele neprezentării. Reprezentantul său nu s-a prezentat la niciuna dintre ședințe, limitându-se, la 11.12.2025, la solicitarea unei amânări suplimentare, care nu a fost urmată de vreun demers de împăcare.

Instanța subliniază că termenul de împăcare nu constituie o formalitate procedurală, ci o măsură cu finalitate precisă — verificarea posibilității reale de restabilire a relațiilor de familie. Această finalitate presupune o atitudine activă din partea soțului care îl solicită, iar pasivitatea totală manifestată de pârât pe parcursul a peste cinci luni de la acordarea termenului demonstrează contrariul.

Pe de altă parte, reclamanta și-a menținut constant și neechivoc poziția, reprezentantul acesteia arătând atât în ședința din 08.10.2025, cât și în cea din 16.03.2026, că părțile nu s-au împăcat și că situația de fapt nu s-a modificat. Instanța reține totodată că însuși pârâtul a declarat

prin referință că este de acord, în fond, cu desfacerea căsătoriei în cazul în care reclamanta își va menține solicitarea, angajându-se că, în lipsa unui numitor comun între părți, va recunoaște acțiunea înaintată. Această condiție s-a realizat, iar din explicațiile reprezentantului reclamantei rezultă că pârâtul a verificat el însuși, telefonic, în săptămâna precedentă ședinței de judecată, dacă reclamanta își menține poziția exprimată în cererea de chemare în judecată, primind un răspuns afirmativ. Prin urmare, la data examinării cauzei în fond, pârâtul cunoștea că împăcarea părților nu este posibilă.

Măsurile de împăcare nu au dat, așadar, efecte, iar reclamanta continuă să insiste asupra desfacerii căsătoriei, situație care corespunde întocmai ipotezei art. 37 alin. (5) din Codul familiei.

6.7. Având în vedere caracterul ireversibil al situației create, lipsa oricăror premise obiective de restabilire a relațiilor dintre soți și imposibilitatea reluării unei vieți familiale normale, instanța conchide că scopul pentru care a fost încheiată căsătoria nu mai poate fi realizat, conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare fiind imposibile. În consecință, cererea privind desfacerea căsătoriei încheiate între Cornel Pîntea și Alina Pîntea urmează a fi admisă.

6.8. Cu privire la numele de familie al reclamantei după desfacerea căsătoriei. Reprezentantul reclamantei a solicitat menționarea în dispozitivul hotărârii a faptului că, după desfacerea căsătoriei, reclamanta își va păstra numele de familie „Pîntea". Instanța reține că, potrivit art. 17 alin. (4) din Codul familiei, în momentul înregistrării divorțului soții pot păstra numele de familie ales la încheierea căsătoriei sau pot reveni la numele de familie purtat până la încheierea acesteia. Opțiunea aparține, așadar, exclusiv soțului titular și se exercită în fața organului de stare civilă, la înregistrarea divorțului, nefiind necesară în acest sens o dispoziție a instanței judecătorești. Prin urmare, solicitarea nu constituie o pretenție de sine stătătoare asupra căreia instanța ar urma să se pronunțe prin dispozitiv, dreptul reclamantei de a-și păstra numele de familie dobândit prin căsătorie fiind garantat de lege.

6.9. Conform art. 39 alin. (1) din Codul familiei, *în cazul desfacerii căsătoriei pe cale judecătorească aceasta încetează din ziua când hotărârea instanței judecătorești a rămas definitivă*, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, *instanța judecătorească este obligată să transmită, în termen de 3 zile de la data când hotărârea privind desfacerea căsătoriei a rămas definitivă, o copie a acesteia organului de stare civilă din raza ei teritorială*.

7. Referitor la cerința privind stabilirea domiciliului copilului minor

7.1. Potrivit art. 38 alin. (2) lit. d) din Codul familiei, *în lipsa unui acord între soți, instanța judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț*.

Conform art. 63 alin. (1) din Codul familiei, *în cazul în care părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților, iar potrivit alin. (2), dacă lipsește acordul părinților, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului*. Conform alin. (3) al aceluiași articol, *la determinarea domiciliului copilului minor instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare teritoriale*.

Potrivit art. 73 din Codul familiei, *la examinarea de către instanța judecătorească a litigiilor privind educația copilului este obligatorie participarea autorității tutelare teritoriale, aceasta fiind obligată să examineze condițiile de trai ale copilului și ale persoanei care pretinde la educația copilului și să prezinte instanței avizul respectiv*.

Art. 51 și art. 52 din Codul familiei consacră dreptul copilului la abitație și educație în familie, precum și dreptul acestuia de a comunica cu ambii părinți, desfacerea căsătoriei părinților sau traiul separat al acestora neafectând drepturile copilului.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului, răspunderea pentru creșterea copilului și pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților legali ai acestuia, ambii părinți având o răspundere comună pentru creșterea, educarea și întreținerea copilului.

În soluționarea acestei cerințe, instanța are obligația de a prioritiza interesul superior al copilului, principiu consacrat de art. 3 alin. (1) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, potrivit căruia în toate deciziile care privesc copilul interesele sale superioare trebuie luate în considerare cu prioritate. Art. 18 din aceeași Convenție subliniază răspunderea comună a ambilor părinți pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

Criteriile prevăzute de lege — vârsta copilului, atașamentul față de fiecare părinte, relațiile existente între părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului, calitățile morale ale părinților — formează un ansamblu echilibrat, fără ca vreunul dintre ele să aibă caracter primordial.

7.2. Instanța reține că reclamanta Alina Pîntea și pârâtul Cornel Pîntea sunt părinții copilului minor ***** Pîntea, născută la *****. Între părinți nu a fost realizat un acord cu privire la domiciliul minorei, ceea ce atrage incidența art. 63 alin. (2) din Codul familiei.

Potrivit art. 54 din Codul familiei, *copilul are dreptul să-și exprime opinia la soluționarea în familie a problemelor care îi ating interesele și să fie audiat în cursul dezbaterilor judiciare, de opinia acestuia ținându-se cont în mod obligatoriu, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate, dacă aceasta nu contravine intereselor copilului*. Aceeași cerință rezultă și din art. 63 alin. (2) din Codul familiei, care obligă instanța să țină cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În prezenta cauză, minora ***** Pîntea avea la data examinării cauzei vârsta de doi ani, nefiind, prin urmare, în măsură să își formeze și să își exprime o opinie proprie cu privire la domiciliul său, motiv pentru care audierea acesteia nu a fost posibilă. În aceste condiții, interesul superior al copilului urmează a fi determinat de instanță exclusiv în baza criteriilor obiective prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul familiei și a probelor administrate în cauză.

Din avizul STAS Nisporeni nr. 756 din 02.06.2025 rezultă că părțile nu mai duc o viață de familie comună, pârâtul fiind plecat peste hotarele țării, iar copilul minor se află în grija și întreținerea reclamantei, care dispune de condiții locative corespunzătoare pentru creșterea și dezvoltarea acestuia. Autoritatea tutelară teritorială a constatat că reclamanta asigură minorei condiții adecvate de trai și îngrijire și a apreciat drept oportună stabilirea domiciliului copilului împreună cu mama sa. Instanța reține că avizul a fost solicitat și obținut de la autoritatea tutelară teritorială în a cărei rază se află domiciliul din Republica Moldova al ambilor părinți, pârâtul aflându-se temporar la muncă în Germania, iar întocmirea unui aviz cu privire la condițiile de trai ale acestuia în străinătate fiind obiectiv imposibilă.

Din probele administrate și din explicațiile reprezentantului reclamantei s-a stabilit că minora ***** Pîntea locuiește efectiv împreună cu mama sa în satul Păduceni, raionul Nisporeni, de la naștere și fără întrerupere. Reclamanta este persoana care se ocupă nemijlocit de îngrijirea,

educația și supravegherea zilnică a copilului, asigurându-i condițiile necesare pentru o dezvoltare armonioasă. Pârâtul locuiește separat de copil, peste hotarele țării, însă contribuie financiar la întreținerea acestuia și menține legătura cu minora prin mijloace de comunicare la distanță.

7.3. Instanța precizează că soluția pe care o adoptă nu se întemeiază pe vreo prezumție în favoarea mamei — art. 58 alin. (1) din Codul familiei consacrând egalitatea deplină a drepturilor și obligațiilor părinților față de copii — ci pe criteriul continuității îngrijirii și al stabilității mediului de viață al copilului. Minora s-a aflat neîntrerupt, de la naștere, în îngrijirea reclamantei, care i-a asigurat necesitățile materiale, educaționale și afective, iar întreruperea acestei continuități, în lipsa oricărei împrejurări care să o justifice, ar fi contrară interesului său superior. La aceasta se adaugă împrejurarea obiectivă că pârâtul locuiește într-un alt stat, ceea ce face imposibilă, în fapt, stabilirea domiciliului copilului la acesta și asigurarea nemijlocită de către el a îngrijirii zilnice a minorei.

Instanța reține, de asemenea, că pârâtul nu s-a opus stabilirii domiciliului copilului la mamă. Prin referință, acesta a invocat exclusiv dreptul său de a comunica cu copilul și de a menține relații personale cu acesta, invocând prevederile art. 58 și art. 64 din Codul familiei, fără a contesta cerința reclamantei privind stabilirea domiciliului minorei.

7.4. Totodată, instanța subliniază că stabilirea domiciliului copilului la mamă nu afectează în niciun mod drepturile și obligațiile părintești ale tatălui. Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent dacă locuiesc împreună cu aceștia sau separat, iar conform art. 64 alin. (1) din același cod, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat. Pârâtul păstrează, în consecință, dreptul și obligația de a participa la creșterea și educarea copilului, de a menține relații personale cu acesta și de a primi informații ce îl privesc, în condițiile art. 64 alin. (4) din Codul familiei. Instanța constată, de altfel, că părțile au reglementat deja pe cale amiabilă acest aspect, încheind un acord privind programul de întrevedere a tatălui cu copilul minor, ceea ce corespunde atât prevederilor art. 64 alin. (2) din Codul familiei, cât și principiului soluționării pe cale amiabilă a problemelor vieții familiale, consacrat de art. 2 alin. (3) din același cod.

7.5. Având în vedere cele expuse, instanța conchide că stabilirea domiciliului copilului minor ***** Pîntea, născută la *****, la domiciliul mamei, Alina Pîntea, corespunde interesului superior al copilului și îi asigură stabilitatea necesară creșterii și dezvoltării sale, motiv pentru care și această cerință urmează a fi admisă.

8. Referitor la pensia de întreținere pentru copilul minor

Potrivit art. 38 alin. (1) din Codul familiei, *la desfacerea căsătoriei soții pot prezenta instanței judecătorești un acord privind împărțirea bunurilor lor proprietate în devălmășie și plata pensiei de întreținere a copiilor și a unuia dintre soți, indicând mărimea acesteia, precum și privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni*. Conform alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, *în lipsa unui asemenea acord sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori ori ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia*.

În prezenta cauză, între părți nu există un litigiu cu privire la întreținerea copilului minor. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a arătat că nu solicită examinarea acestui aspect, întrucât pârâtul își îndeplinește obligațiile părintești, se interesează de copil și efectuează remitențe bănești în favoarea acestuia. Aceeași poziție a fost menținută în ședința de judecată, reprezentantul reclamantei declarând că nu se solicită examinarea chestiunii privind pensia de

întreținere, deoarece pârâtul contribuie benevol și constant la întreținerea financiară a copilului. La rândul său, pârâtul a confirmat prin referință că se află la muncă peste hotarele țării în scopul întreținerii familiei și a copilului minor comun.

Instanța constată, prin urmare, că părțile au convenit asupra modului de întreținere a copilului minor, iar această înțelegere este executată efectiv și nu lezează drepturile și interesele minorei, ipoteza care ar fi atras obligația instanței prevăzută de art. 38 alin. (2) lit. b) din Codul familiei nefiind, astfel, întrunită. Totodată, potrivit art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, iar o pretenție privind încasarea pensiei de întreținere nu a fost formulată în prezenta cauză*.

Instanța precizează că această soluție nu afectează drepturile copilului minor. Conform art. 97 din Codul familiei, în lipsa unui acord referitor la întreținere, persoanele îndreptățite pot porni în instanța judecătorească o acțiune privind încasarea pensiei respective chiar și în cazul în care aceasta se plătește benevol, iar potrivit art. 98 alin. (1) din același cod, o asemenea acțiune poate fi înaintată indiferent de termenul care a trecut de la momentul apariției dreptului. Prin urmare, în cazul în care pârâtul ar înceta să contribuie benevol la întreținerea copilului, reclamanta se va putea adresa oricând instanței de judecată cu o acțiune separată în acest sens.

Instanța reține, de asemenea, că, potrivit declarației reprezentantului reclamantei, între părți nu există litigii cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, iar niciuna dintre părți nu a formulat o cerere în acest sens, partajul urmând a fi efectuat, conform art. 38 alin. (2) lit. a) din Codul familiei, doar la cererea soților sau a unuia dintre ei.

9. Referitor la cheltuielile de judecată

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Întrucât în prezenta cauză niciuna dintre părți nu a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate, instanța nu se pronunță asupra acestora.

Legile de care s-a călăuzit instanța: art. 118 alin. (1), art. 121 și art.130, 241 din Codul de Procedură Civilă, art. 2, 33, 35, 37, 38, 39, 63, 64 Codul Familiei

Instanța de Judecată
H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se admite acțiunea integral.

2. Se desface căsătoria încheiată între **Cornel Pîntea** și **Alina Pîntea,** înregistrată și trecută în registrul actelor de stare civilă cu nr. 1, la data de 28.03.2024, de către primăria Bărboieni, raionul Nisporeni.

3. Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Organul Stării Civile Ungheni.

4. Se stabilește domiciliul copilului minor ***** **Pîntea,** IDNP *****, născut/ă la *****, la domiciliul părintelui **Alina Pîntea.**

5. Încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către părți nu a fost solicitată.

6. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată integral în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

7. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Judecătorul **Mariana Stratan**

Copia Hotărârii corespunde originalului